

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 13 maart 2012 in de zaken nrs. 12/4525 en 12/4526 in de
gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 9 februari 2012 heeft de minister, voor zover thans van belang, een inreisverbod tegen de vreemdeling uitgevaardigd en de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

Het inreisverbod

2.1. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het beroep tegen het besluit van 9 februari 2012, voor zover dat ziet op het inreisverbod niet nader is onderbouwd, zodat het beroep in zoverre niet kan slagen. Hiertoe voert hij aan dat, nu de rechtbank in haar uitspraak het bij brief van 9 februari 2012 gegeven terugkeerbesluit heeft vernietigd, het inreisverbod in strijd is met artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Het inreisverbod is, zo stelt hij, immers niet vervat in een zelfstandig besluit, maar gekoppeld aan het (vernietigde) terugkeerbesluit. De rechtbank heeft miskend dat onder deze omstandigheden aan het inreisverbod geen zelfstandige betekenis toekomt, aldus de vreemdeling.

2.2. Ingevolge artikel 6:18, eerste lid, van de Awb, voor zover thans van belang, brengt het aanhangig zijn van beroep tegen een besluit geen verandering in een los van het beroep reeds bestaande bevoegdheid tot wijziging van dat besluit.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, doet het bestuursorgaan dat tot wijziging van het bestreden besluit overgaat daarvan onverwijld mededeling aan het orgaan waarbij het bezwaar of beroep aanhangig is.

Ingevolge artikel 6:19, eerste lid, van de Awb wordt, indien een bestuursorgaan een besluit heeft genomen als bedoeld in artikel 6:18, het bezwaar of beroep geacht mede te zijn gericht tegen het nieuwe besluit, tenzij dat besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

2.2.1. Ingevolge artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 vaardigt Onze Minister een inreisverbod uit tegen de vreemdeling, die geen gemeenschapsonderdaan is, op wie artikel 64 niet van toepassing is en die Nederland niet uit eigen beweging binnen de daarvoor geldende termijn heeft verlaten, in welk laatste geval het inreisverbod slechts door middel van een zelfstandige beschikking wordt uitgevaardigd dan wel een beschikking die mede strekt tot wijziging van het reeds gegeven terugkeerbesluit.

2.2.2. Bij besluit van 12 mei 2011 is de aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. In dit besluit is vermeld dat het tevens wordt aangemerkt als terugkeerbesluit in de zin van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348) en is hem te kennen gegeven dat hij Nederland binnen vier weken dient te verlaten.

Bij uitspraak van 9 december 2011 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft hij op 6 januari 2012 hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van 12 juni 2012 in zaak nr. 201200226/1/V1 heeft de Afdeling het hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van de rechtbank vernietigd en de zaak naar de rechtbank teruggewezen.

2.2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3; www.raadvanstate.nl) wordt, in die gevallen waarin de minister een inreisverbod uitvaardigt gedurende het aanhangig zijn van (hoger) beroep tegen een besluit betreffende een verblijfsvergunning, het (hoger) beroep daartegen ingevolge de artikelen 6:18 en 6:19 (gelezen in samenhang met 6:24 van de Awb) geacht mede te zijn gericht tegen het inreisverbod.

2.3. De Afdeling stelt vast dat de minister van het tegen de vreemdeling uitgevaardigde inreisverbod niet overeenkomstig artikel 6:18, tweede lid, van de Awb onverwijld mededeling heeft gedaan aan de Afdeling waar de vreemdeling reeds een hoger beroep inzake een verblijfsprocedure aanhangig had gemaakt. Aldus heeft de minister gehandeld in strijd met deze wettelijke bepaling en de Afdeling de mogelijkheid ontnomen in de verblijfsprocedure toepassing te geven aan artikel 6:19 van de Awb.

Het vorenstaande brengt mee dat het hoger beroep in zoverre kennelijk gegrond is. De grief van de vreemdeling behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak moet, voor zover daarin het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard, worden vernietigd vanwege strijd met artikel 6:18, tweede lid, van de Awb. Aangezien de Afdeling het hoger beroep in de verblijfsprocedure heeft teruggewezen naar de rechtbank wijst de Afdeling de onderhavige zaak eveneens terug naar de rechtbank teneinde haar in de verblijfsprocedure in de gelegenheid te stellen toepassing te geven aan artikel 6:19 van de Awb.

2.4. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

De maatregel van bewaring

2.5. Hetgeen de vreemdeling in de grieven 3 en 4 heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.6. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat met het overleggen van het op ambtsead opgemaakte aanvullend proces-verbaal van 24 februari 2012 (hierna: het proces-verbaal van 24 februari 2012) is voldaan aan artikel 28, vierde lid, van de Wet beëdigde tolken en vertalers (hierna: de Wbtv) en dat zij verder in hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd geen aanleiding ziet voor het oordeel dat niet kon worden uitgegaan van de kwaliteit en integriteit van de gebruikte tolk. Volgens de vreemdeling heeft de rechtbank miskend dat het proces-verbaal van 24 februari 2012 op verzoek van de rechtbank is opgemaakt en dus nadat zij reeds had vastgesteld dat de krachtens artikel 28, vierde lid, van de Wbtv vereiste schriftelijke motivering voor het gebruikmaken van een niet beëdigde tolk zich niet in het dossier bevond. Gelet hierop was dan ook ten tijde van de inbewaringstelling niet aan voornoemde bepaling voldaan. Voorts is de rechtbank er ten onrechte van uitgegaan dat de integriteit en kwaliteit van de bij het gehoor aanwezige tolk gewaarborgd was, aangezien dat niet is onderzocht, aldus de vreemdeling.

2.6.1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wbtv, voor zover thans van belang, maakt de politie in het kader van het vreemdelingenrecht uitsluitend gebruik van beëdigde tolken of vertalers.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, wordt indien van het eerste lid wordt afgeweken dit met redenen omkleed schriftelijk vastgelegd.

2.6.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 november 2009 in zaak nr. 200907356/1/V3; www.raadvanstate.nl), voor zover thans van belang, volgt uit de bewoordingen en de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 28, eerste lid, van de Wbtv dat deze bepaling onder meer de politie verplicht tot het inschakelen van beëdigde tolken, indien gebruik van een tolk nodig wordt geacht.

2.6.3. Uit het proces-verbaal van het aan de inbewaringstelling voorafgaande gehoor van 9 februari 2012 blijkt dat de vreemdeling met behulp van een tolk in de Kirundi taal is gehoord.

Nu gebruik van een tolk nodig werd geacht, was de politie ingevolge artikel 28, eerste lid, van de Wbtv gehouden een beëdigde tolk in te schakelen en kon hiervan slechts op de in artikel 28, vierde lid, van de Wbtv voorgeschreven wijze worden afgeweken.

Niet in geschil is dat geen gebruik is gemaakt van een beëdigde tolk en dat ten tijde van het gehoor niet schriftelijk en met redenen omkleed was vastgelegd waarom van het bepaalde in artikel 28, eerste lid, van de Wbtv is afgeweken.

2.6.4. In het proces-verbaal van 24 februari 2012 staat, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"De taal die werd gebruikt tijdens het gehoor is Kirundi en dat betreft een Bantoe taal uit Burundi maar wordt ook in de grensstreken van naburige landen als Rwanda en Oeganda gesproken.

Voor deze taal staat geen enkele tolk in het register geregistreerd omdat er ook geen toetsen in die taal zijn. Tolken die we in die bantoe talen in onze politie tolkendatabase hebben, kunnen daarom ook geen geregistreerde en beëdigde token van het Wbtv worden.

De tolk die Concorde [...] heeft ingezet betreft dhr. [...] uit [...]

Deze meneer staat ook in onze politie tolkendatabase voor deze taal en van hem kan gezegd worden dat het een integere tolk is die een veiligheidsonderzoek heeft ondergaan."

2.6.5. Uit de tekst van artikel 28, vierde lid, van de Wbtv kan, anders dan de vreemdeling betoogt, niet worden afgeleid dat aan de hierin neergelegde verplichting voorafgaand aan het gebruikmaken van een niet beëdigde tolk dient te worden voldaan. Voor dat oordeel biedt ook de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling geen grond. Nu voorts uit de bij het proces-verbaal van 24 februari 2012 gegeven schriftelijke motivering duidelijk blijkt, zoals de rechtbank heeft overwogen, waarom van het in artikel 28, eerste lid, van de Wbtv gestelde vereiste is afgeweken, is zij terecht tot het oordeel gekomen dat aldus aan de in artikel 28, vierde lid, van de Wbtv neergelegde verplichting is voldaan.

Blijkens het proces-verbaal van 24 februari 2012 heeft de bij het gehoor aanwezige tolk een veiligheidsonderzoek ondergaan, zodat de stelling van de vreemdeling dat de integriteit en kwaliteit van de niet beëdigde tolk niet was onderzocht en dus niet was gewaarborgd, evenmin doel treft.

2.6.6. Grief 2 faalt.

2.7. Het hoger beroep is in zoverre kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, voor zover hierin het beroep tegen de maatregel van bewaring ongegrond is verklaard, te worden bevestigd.

2.8. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat in zoverre geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond voor zover dit ziet op het inreisverbod;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 13 maart 2012 in zaken nrs. 12/4525 en 12/4526, voor zover hierin het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard;
- III. bevestigt de uitspraak voor het overige;
- IV. wijst de zaak naar de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, terug voor zover deze betrekking heeft op het inreisverbod;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.
- VI. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

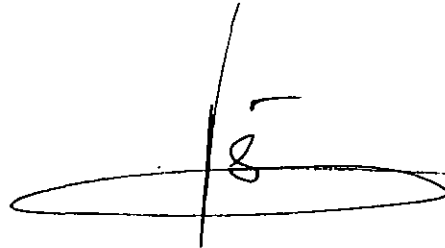
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2012

480-596.

Verzonden: 25 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval shape at the base. A vertical line descends from the top of the oval, crossing it near the center. To the right of the vertical line, there is a stylized, cursive letter 'S' or 'V' that loops back towards the vertical line. Above the 'S', there is a small horizontal tick mark.

mr. H.H.C. Visser